

På samme måde som i tinglysningslovens § 25 har man i stk. 3, 2. pkt., ligestillet kolliderende rettigheder, som anmeldes samme dag. Registrering sker i dette tilfælde med anmærkning om den modstående ret. Det overlades herefter parterne at afklare forholdet, evt. gennem civilt søgsmål.

Man har ikke fundet det hensigtsmæssigt at regne med mindre tidsenheder ved registreringen end hele dage, da det ofte vil bero på tilfældigheder, hvilke anmeldelser der noteres først.

Til § 9

Bestemmelsen åbner mulighed for, at det kontoførende institut, der kan være en filial, alene foretager en foreløbig registrering, og således overlader den endelige afgørelse til værdipapircentralen. Bestemmelsen regulerer de tilfælde, hvor der under behandlingen i det kontoførende institut opstår tvivl om rigtigheden eller lovligheden af det, der ønskes registreret. Der kan være tale om tvivl om rettighedens eksistens, dens udstrækning samt om legitimationen til at fordrer registrering. Bestemmelsen opfylder herved en lignende funktion som tinglysningslovens § 8, stk. 3, og § 15, stk. 3, jfr. § 16, stk. 3, om tinglysning med frist. Bestemmelsen er imidlertid særligt påkrævet, da de personer, der foretager registreringer, ikke er uddannede til at afgøre vanskelige tvivlsspørgsmål, jfr. bemærkningerne til forslaget § 7.

Bestemmelsen indebærer, at selv om der er tvivl om f. eks. rettighedens eksistens, kan man opnå omsætningsbeskyttelse af rettigheder over et fondsaktiv, allerede inden forholdene afklares.

Den endelige beslutning vedrørende registrering træffes efter 2. pkt. af værdipapircentralen. Værdipapircentralens afgørelse kan påklages til klageafdelingen, jfr. § 24, nr. 1.

Til § 10

Det er for at forhindre misbrug nødvendigt, at der direkte fra værdipapircentralen gives meddelelse om stedfundne registreringer til såvel rettighedshavere som anmeldere. »Den eller de efter registeret berettigede« omfatter også indehavere af begrænsede rettigheder, der er interesseret i at få meddelelse om registrering af overførelse, f. eks. en panthaver.

Meddelelsen kan gå ud på, at overførelsen er registreret som begæret, eller en rettighed er udsløttet, jfr. § 9, 2. pkt., og §§ 15 og 16, eller at registrering kun kan ske med anmærkning eller frist.

Meddelelsen kan også gå ud på, at der er nægtet registrering.

Det er således hensigten i medfør af § 7 at indføre et anmærkningssystem i lighed med det, der findes ved tinglysning. Herved kan den anmeldte ret – med det forbehold, der følger af anmærkningen – opnå omsætningsbeskyttelse over for andre retserhvervelser uanset begrænsninger i dispositionsretten, og der kan skabes klarhed over prioritetsstillingen mellem flere panthavere.

Efter §§ 11 og 12 er de deri foreskrevne ekstinktionsmuligheder betinget af, at meddelelse om registrering er afsendt fra værdipapircentralen. Først herefter kan den godtroende erhverver være helt sikker på, at registreringsproceduren er afsluttet. Dette svarer til systemet i tinglysningslovens § 27.

Meddelelsen om registrering tjener endelig også det formål at gøre erhververen af et fondsaktiv bekendt med, at registreringen er gennemført. Først fra meddelelsen om registreringen vil erhververen risikofrit kunne erlægge sin ydelse endeligt.

Til § 11

Denne bestemmelse, der er affattet med tinglysningslovens § 27 som forbillede, indfører til beskyttelse af omsætningen beskyttelse mod indsigelser vedrørende gyldigheden af en registreret aftale om rettigheder over registrerede fondsaktiver. Der sikres herved gennem registreringen en godtroende erhverver – både den der har fået overdraget ejendomsret og panteret over fondsaktivet – samme gunstige retsstilling som den, der erhverver en ihændehaverobligation eller en aktie og har fået dokumentet i hænde. Erhververen kan ekstingvere alle indsigelser, som ellers efter almindelige regler kunne være gjort gældende vedrørende overdragens beføjelse til at disponere som sket: at han ikke var berettiget, eller at han som umyndig ikke var habil til at overdrage. § 11 afskærer i lighed med tinglysningslovens § 27 ikke blot indsigelser mod gyldigheden af tidligere registrerede aftaler, men yder tillige beskyttelse mod indsigelser vedrørende selve aftalen med den godtroende erhverver.

Efter § 11, 2. pkt., bevares dog – ligesom efter tinglysningslovens § 27 – indsigelserne om, at den registrerede aftale var ugyldig på grund af falsk og voldelig tvang.

Efter gældsbrevslovens § 14, stk. 2, fortabes falskindsigelsen over for en godtroende erhverver. Men medens indehaveren af et omsætningsgælds-brev kan sikre sig mod misbrug gennem forsvarlig opbevaring af gældsbrevet, vil indehaveren af fondsaktiver, der efter lovforslaget obligatorisk